

dersom vi ikke stemme imod hans hele Række af Forslag, thi jeg antager ikke, at der er nogen Rimelighed for, at dette Udcast kan blive til Lov, naar vi paa den Maade, som det ærede Medlem foreslaaer, skulle omkalfatre hele Loven, saaledes som den er kommen til os fra det andet Thing, og som den er kommen til Verden ogsaa ved Vistand af sagkyndige Folk. Jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Medlem, om han dog ikke, ved nærmere at see paa sine Forslag, skulde være tilbøielig til at tage dem tilbage, og der er nogle af dem, hvorpaa jeg særlig vil henlede Opmærksomheden. Det ærede Medlem vil saaledes have, at Bespiisningen skal være god — det ville vi Alle —, og han vil have Indenrigsministeriet til at bestemme Spisetaxten. Jeg troer, at det i saa Henseende vilde være nødvendigt at udnævne en ny Spisebirecteur i Indenrigsministeriet, thi dette Arbeide vilde blive uoverkommeligt, medmindre der indrettedes et heelt Contoir dertil. Skibe i udenrigsk Fart seile paa saa mange forskjellige Steder, i saa mange Zoner og under saa mange Bredegrader, at Levemaaden om muligt bør være forskjellig paa de forskjellige Steder, ikke at tale om, at Nødvendigheden byder at rette sig efter den Kosti, man i det Hele taget kan faae, hvor man kommer frem. Hvorledes nu det ulykkelige Indenrigsministerium skulde kunne forfatte Spisetaxter for alle de forskjellige Dele af Verdenshavene forstaaer jeg ikke. — Det ærede Medlem vil dernæst have, at enhver Handlende, som til Skibsbrug leverer flette Bespiisningsvarer, skal idømmes indtil 200 Rd.s Bøde, men Følgen deraf vil blive, at Ingen vil handle med Varer, som bruges ombord i Skibe, thi dersom man skal være udsat for at betale 200 Rd. i Bøde for en Lønde Klæff eller Rjød, som man har leveret, og som den vedkommende Skipper maastee behandler paa en saadan Maade, at Varen ikke kan staae sig, og altsaa bliver slet, vil Ingen indlade sig derpaa. Dette er virkelig af den Slags Urimeligheder, som man blot behøver at pege paa, for at vide, at en Lov med slige Bestemmelser ikke vil kunne udkomme. Naar det ærede Medlem fremdeles vil have, at Skibe i udenrigsk Fart skulle, efter Rejsens Længde og Bestemmelse og Skibsfolkets Antal, være forsynede

med Lægemedler og en Lægebog, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han vil have, at et Fartøi, der gaaer herfra til Landscrona eller til Malmø, ogsaa skal være forsynet dermed? Det er dog virkelig for galt at fordrø, at vi skulle vedtage saadanne løst udarbejdede, upraktiske og ubrugelige Bestemmelser, og dette gjælder om de fleste af det ærede Medlems Forslag. Jeg anerkjender naturligviis hans Omhu for Søfarten og hans Øyst til at forbedre, men denne gaaer virkelig saa vidt, at hans Forbedringer blive til Forværrelser. Der er en Bestemmelse, som det vilde være meget ønskeligt at faae gennemført, nemlig at Localerne i Fartøierne blive luftigere og bedre, end de nu ere; men det ærede Medlem maa dog betænke, at der er en væsentlig Forskjel paa at gaae herfra til Norge eller Sverig med Fartøier, og at gaae til China; det, hvormed man kan hjælpe sig paa den ene Tour, vil være aldeles utilstrækkeligt paa den anden. Efter hans Forslag vilde man komme til at ombygge de allerfleste Fartøier, der bruges til den mindre udenrigske Fart, thi de vilde kun faae meget lidt Rasterum, naar de skulde afgive det Rum, som det ærede Medlem har foreslaaet til Localer. Jeg troer altsaa, at man ved at følge Loven og stemme imod det ærede Medlems Forslag vil fremme Sagens Bedste.

Uøepstorff: Det er ikke nogen mild Dom, som den ærede sidste Taler har sælbet over mine Forslag. Med Hensyn til, hvad han sagde om Urimeligheden i, at en Handlende, der forsyner et Skib med daarlige Levnetsmidler, skulde idømmes en Bøde af 200 Rd., troer jeg dog ikke, den er saa forfærdelig stor. Der staaer for det Første „indtil“ 200 Rd., og dernæst skal jeg bemærke, at en lignende Lovbestemmelse findes hos et meget practisk Folk, hvis Skibe dog blive forsynede. — Til hans Bemærkninger om Lægemedler og Lægebøger skal jeg svare, at der staaer: „efter Rejsens Længde og Bestemmelse“, og at den Art Farter, som finde Sted inden Rattegattets Grændser, om jeg ikke tager feil, ere anerkjendte som indenrigske. For at føre Skib i denne Slags Farter behøver Skipperen ingen Examen, og Indenrigsministeriet maa vel ifølge den Be-